

La Reforma de l'Ensenyament,

vista des de l'àmbit territorial gironí

Educació primària, EGB, Batxillerat, BUP, FP, COU... són paraules i sigles ben conegudes de la majoria de la població. Gairebé tothom les ha sentides i molts hi hem hagut de conviure, ja sigui activament en la infantesa i l'adolescència, ja des d'una distància tutorial en la maduresa. D'altres, referides també al món de l'ensenyament, van quedant oblidades (PREU, Ingrés, Oficialia...) i, amb la naturalitat de les coses vives, n'apareixen de noves que substitueixen les més usades: IES, ESO, CERO...

Quan ens enfrontem amb aquestes darreres expressions ens adonem que el temps no ha corregut en va. Ha plogut molt des de les èpoques en què, per exemple, si no vivies a Figueres o a Girona, calia emprendre tot un viatge als instituts d'aquelles ciutats, els únics centres provincials autoritzats per examinar. Avui dia, en un món sense distàncies, quan també en l'ensenyament es parla de multimèdia, sistemes interactius o batxillerats per via telemàtica, el record s'amoroseix amb un somriure.

A les portes del que es coneix com la «Reforma» –una més en el decurs dels anys– també en l'àmbit territorial de Girona, hem encarregat una col·lecció de textos a alguns professionals de l'ensenyament mitjà, potser l'etapa escolar que es veurà més afectada. Aquests autors, ho advertim, tot i ser professionals en actiu, no formen part de cap organització, col·lectiu o sindicat que tingui interessos en la implantació del nou sistema educatiu. Ben al contrari, les seves perspectives i aportacions són més aviat crítiques. I d'una crítica que hem pretès general quant als objectius. És impossible abastar un fenomen tan complex en el seu conjunt i en tota la seva extensió. Cada docent, des de la seva pràctica diària, podria enriquir pàgines com les presents amb multitud d'aportacions. A més, alguns extrems importants (com ara el Mapa Escolar) no han estat de domini públic en elaborar aquests articles.

Però ni els autors són donats a la teorització pedagògica, ni aquesta és una publicació especialitzada en la matèria. D'altres n'hi ha i n'hi haurà que es dedicaran a difondre aquesta seriosa informació. Els diferents

autors han optat per fer una aportació subjectiva, sense abandonar en alguns moments una saludable distància irònica.

És per tot això que el producte resultant se separa lleugerament dels dossiers habituals a la Revista. Les terres gironines no són l'objecte, sinó el punt d'origen i de destinació d'aquestes aportacions. Algun dels materials (els textos d'opinió de Ramon Sargatal que obren el treball) ja havia estat publicat prèviament, per bé que en un mitjà de difusió limitada; no creiem que això faci nosa al lector ni que redueixi l'efectivitat de les idees que conté. El segon dels articles, de Jordi Mascarella, repassa i qüestiona la formació i la implantació del nou sistema educatiu. Alexandre Daró ens proposa, en tercer lloc, un exercici crític sobre els fonaments mateixos de la Reforma. I, finalment, Joan Dosta ens presenta l'experiència d'un professor «reformat». Els autors, tot i no ser pedagogs, esperen no haver-se separat gaire d'aquell docere delectando dels clàssics en l'exposició de les seves opinions i en la formulació dels seus comentaris.